

Mimmu Tihinen

Kalevin kesätarina

Kuvittanut Meeri Hentilä

Karisto
Hämeenlinna

Tarinassa siilin talvipesä rakennetaan Heikki Heinosen laatimien ohjeiden mukaan. Ne löytyvät osoitteesta: www.siilikiikarissa.fi

Teksti © Mimmu Tihinen ja Karisto /
Kustannusosakeyhtiö Otava 2021

Kuvitus © Meeri Hentilä

Taiton suunnittelu: Tiia Javanainen

ISBN 978-951-1-38635-3

OTAVA
KIRJAPAINO

Keuruu 2021

1. luku

Kesällä

On kuuma kesäpäivä.

Uimarannalla on paljon lapsia.

Lapset hyppivät veteen, polskivat ja kiljuvat.

Äiti opettaa Kalevia uimaan.

He seisovat vedessä.

Kalevi pitää kiinni äidin käsistä.

”Nosta jalat pohjasta, niin voit kellua”, äiti neuvoo.

Kalevi nostaa jalat ja kelluu mahallaan.

”Paina kasvot veteen”, neuvoo äiti.

Mutta Kalevi ei laita kasvojaan veteen.

Eihän veden alla voi hengittää!

”Täällä on kylmää!” Kalevi väittää.

”Ei ole!” äitiä naurattaa.

”Potki jaloilla”, äiti sanoo.

Kalevi yrittää potkia.

Hänestä tuntuu, että hän vajoaa pohjaan.

Hän nostaa rintaansa ylös,

mutta silloin maha painuu alas veteen.

Kalevi puristaa äidin käsivarsia yhä lujemmin.
”Ole ihan rento”, äiti neuvoo.

Juuri silloin joku lapsi ui ohi.
Lapsi polskii niin voimakkaasti,
että vettä pärskähtää Kalevin kasvoille.

Kalevia kiukuttaa.
Hän päästää irti äidin käsistä,
hakee jaloillaan pohjan ja nousee seisomaan.
Hiekka tuntuu pehmeältä jalkapohjien alla.
Vesi ulottuu kainaloihin saakka.
Kalevista tuntuu, että hän huojuu vedessä
kuin jokin heinä.

”Otetaan uusi yritys”, äiti rohkaisee.
Kalevi tarttuu äitiä käsivarsista
ja nostaa jalkansa pohjasta.
Vesi kannattelee häntä.

Kalevi puristaa huulia yhteen niin,
että vesi ei pääse suusta sisään.
Veden reuna kutittaa leukaa.

”Hienoa! Sinähän melkein uit”, äiti kehuu.

Jostain lennähtää rantapallo.
Se jää kellumaan ihan Kalevin kasvojen eteen.
Se on Santun ja Tanelin pallo.

Santtu ja Taneli ovat veljeksiä.
He asuvat samassa talossa kuin Kalevi.
Santtu vilkuttaa Kaleville ja huutaa:
”Heitä!”

Mutta Kalevi ei voi heittää,
sillä hän ei uskalla irrottaa otettaan äidin käsistä.

Taneli liukuu Kalevin luo ja hakee pallon.
”Tuutko meidän kanssa pelaamaan vesipalloa?” Taneli kysyy.

Kalevi ei voi puhua.
Hän pelkää, että hänen suuhunsa menee vettä.

”Ei Kalevi voi vielä pelata vesipalloa,
hän vasta opettelee uimista”, äiti sanoo Tanelille.

Kalevia harmittaa, että äiti sanoi niin.
Kaikkihan tietävät sen, että Kalevi ei osaa uida.
Kaikki näkevät sen, että hän ei osaa uida.
Kaikki näkevät sen, että hän vasta opettelee.
Ei sitä tarvitse ääneen sanoa!